

Γιατί η Χριστιανική Επιστήμη είναι τώρα αναγκαία Why Christian Science is needed now

The Christian Science Journal, November 2010

Margaret Rogers

«Αυτό που έχει ανάγκη τώρα ο κόσμος είναι αγάπη, γλυκιά αγάπη...», έλεγε ένα δημοφιλές τραγούδι της δεκαετίας του 1960, και αντηχούσε μια βαθύτερη κραυγή του ανθρώπου, ανά τους αιώνες. Η αγάπη είναι η πρώτη που ανταποκρίνεται στην οδύνη. Επίμονη, θαρραλέα, ανιδιοτελής, η αγάπη παρηγορεί αμέτρητες ζωές κάθε μέρα.

Ακόμα και η πιο γλυκιά ανθρώπινη αγάπη δεν υπόσχεται να δώσει τέλος στην οδύνη. Οι ρεαλιστές θα έλεγαν ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει, αντίθετα, με κάποιους πνευματικούς ρεαλιστές, σε όλες τις εποχές, που ισχυρίστηκαν το αντίθετο. Συνειδητοποίησαν ότι η οδύνη θα σταματήσει όταν η ψευδαίσθηση της υλικής πραγματικότητας αντικατασταθεί με την κατανόηση του τέλει πνευματικού σύμπαντος του Θεού. Ενώ στη γη, προφήτες όπως ο Μωυσής, ο Ηλίας και ο Χριστός Ιησούς είδαν την ψευδαίσθηση σε τέτοιο βαθμό ώστε είχαν την δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τυράννους, να προλαβαίνουν καταστροφές, να θεραπεύουν τους βασανισμένους και να ανασταίνουν τους νεκρούς – όχι μέσω θρησκευτικής έκστασης ή με τη δύναμη της θέλησης, αλλά με μια πνευματική συνείδηση που κατορθώνεται με ακατάπαυστη, ταπεινή προσευχή.

Αυτό που χρειάζεται τώρα ο κόσμος, και πάντοτε χρειάζεται, είναι η πνευματική αγάπη (ναι, αυτές οι δύο λέξεις πάνε μαζί), που αποδεικνύει με απτούς, καθημερινούς τρόπους ότι η δημιουργία είναι τόσο αμετάβλητα καλή, όπως η θεία Αρχή που την δημιούργησε. Ακόμη η ελπίδα, ότι αυτή η αρμονία μπορεί να πραγματοποιηθεί μέχρι ενός σημείου, τώρα αρχίζει να στρέφει την έρευνα για λύσεις προκειμένου να αντιμετωπισθεί η οδύνη, σε διαφορετική κατεύθυνση. Η σύγχρονη προφήτης Mary Baker Eddy έγραψε: «Οι ανθρώπινες θεωρίες είναι ανίσχυρες να κάνουν τον άνθρωπο αρμονικό ή αθάνατο, αφού κατά τη Χριστιανική Επιστήμη είναι ήδη έτσι. Η μόνη μας ανάγκη είναι να το γνωρίσουμε αυτό και να θέσουμε σε εφαρμογή τη θεία Αρχή του πραγματικού ανθρώπου, την Αγάπη» (*Science and Health*, σελ.490).

Ο υλισμός, ακριβώς το αντίθετο της Χριστιανικής Επιστήμης, θεωρεί ότι η ύλη είναι το θεμέλιο και η πορεία της ανάπτυξης για όλα τα πράγματα. Οι άνθρωποι, εν τούτοις, εξακολουθούν να αποζητούν την αγάπη και την κατανόηση, πράγματα του Πνεύματος. Τι μπορούν περισσότερο να κάνουν οι Χριστιανοί Επιστήμονες για να κάνουν ευρύτερα γνωστά τα άπειρα οφέλη της θείας Επιστήμης, του νόμου της Αγάπης, σε ένα κόσμο που απεγνωσμένα τα έχει ανάγκη;

Τα συγγράμματα της κας Eddy ξεκαθαρίζουν ότι η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση είναι η καλύτερη θεραπεία και για να την πραγματοποιήσουμε πρέπει να σηκώσουμε τον σταυρό και να ακολουθήσουμε πιο πιστά το παράδειγμα της πνευματικής αγάπης του Ιησού. Μια ουσιώδης πλευρά αυτής της αγάπης υπερνικά την αντίσταση στην πνευματική θεραπεία που κάνει γνωστή τη δύναμη του Θεού, την αντίσταση που αντιμετώπισε ο Ιησούς και που εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα.

Σχετικά με αυτό το τελευταίο σημείο, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ένας τρόπος για να γνωρίσουμε πόσο αναγκαία είναι η Χριστιανική Επιστήμη τώρα, είναι από τον τρόπο που κάποιοι διαφωνούν με τόσο πάθος ότι δεν είναι. Και για να πατάξουμε τα αντίθετα επιχειρήματα είναι σημαντικό να τα καταικήσουμε. Ένας ανώτερος δικηγόρος συνεργάτης του νεαρού τότε Αβραάμ Λίνκολν κάποτε

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cpsps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

του είπε ότι για να κερδίσει μια υπόθεση πρέπει να καταλάβει τη λογική και το πάθος των αντιπάλων. Σας αναφέρω μερικά παραδείγματα για το πώς μπορεί να γίνει αυτό.

Επιστημονική/ιατρική αντίσταση

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η μέθοδος που εφαρμοζόταν τον 19^ο αιώνα και βασιζόταν εντελώς στην προσευχή για την θεραπεία του σώματος είναι ξεπερασμένη και παράλογη υπό το πρίσμα της επιστημονικής και ιατρικής προόδου. Χωρίς διάψευση που βασίζεται σε σωστή πληροφόρηση, το επιχείρημα αυτό εύκολα πείθει το ευρύ κοινό. Τα ιατρικά επιτεύγματα σε κάποιους τομείς είναι εντυπωσιακά. Και όμως, ένας άρτια εκπαιδευμένος και με πραγματικό ενδιαφέρον για τους ανθρώπους γιατρός μου έλεγε τελευταία, ότι εξέταζε ασθενείς όλη την ημέρα χωρίς να βοηθήσει κανέναν απ' αυτούς. Ο παιδίατρος μιας φίλης της είπε ότι απεχθάνεται να δίνει φάρμακα σε παιδιά. Πολλοί συμφωνούν ότι τα ιατρικά έξοδα και η εξάρτηση στα φάρμακα έχουν αυξηθεί πέρα από κάθε λογική χωρίς τέλος. Νέες ασθένειες ή νέα ονόματα γι' αυτές πολλαπλασιάζονται, ενώ οι γενεές περιμένουν μια σημαντική ιατρική πρόοδο για τη θεραπεία παλαιών ασθενειών.

Δεν είναι λογικό, μια μεταφυσική μέθοδος που ο Ιησούς και οι οπαδοί του εφάρμοζαν, μια μέθοδος, που όπως αναφέρουν μάρτυρες, θεράπευσε πλήθος κόσμου από κάθε αρρώστια, να απορριφθεί γιατί πλέον δεν θεωρείται χρήσιμη. Πριν από έναν αιώνα, η Mary Baker Eddy παρατήρησε: «Αυτός ο αιώνας προσπαθεί να αγγίξει την τέλεια Αρχή των πραγμάτων, δίνει ώθηση για τελειότητα στις τέχνες, στις εφευρέσεις και στην βιομηχανία. Γιατί, τότε, η θρησκεία θα έπρεπε να είναι στερεότυπη, και να μην αποκτήσουμε έναν τελειότερο και πιο πρακτικό Χριστιανισμό; (*Miscellaneous Writings 1883-1896*, σελ.232).

Έως ότου η ανθρωπότητα είναι έτοιμη να μάθει μια τελειότερη εφαρμογή θεραπείας, μπορεί να χρειασθούν φιλότιμες ιατρικές προσπάθειες για την ανακούφιση της οδύνης. Αλλά μπορεί να υποθέσει κανείς ότι η προσήλωση στην κατανόηση του Θεού που αποκαθιστά τη νοερή, την ηθική και σωματική υγεία και η οποία θα απομακρύνει τελικά την υλική βάση της οδύνης, είναι ακόμη περισσότερο αναγκαία.

Η αγάπη είναι η πρωταρχική αιτία που θα συντρίψει μια απληροφόρητη αντίσταση προς την Χριστιανική Επιστήμη. Και η αγάπη έχει ανάγκη να ρέει ελεύθερα όχι μόνο νοερά αλλά και με πράξεις. Μπορεί να αρχίσει με ευγνωμοσύνη για την ακεραιότητα και την ευσπλαχνία όλων όσων εργάζονται στον ιατρικό/επιστημονικό τομέα. Η αντίσταση σε μια πνευματική μέθοδο θεραπείας δεν προέρχεται από αυτές τις καλές καρδιές, αλλά από τον υλισμό που υπονομεύει και περιορίζει όλους τους κλάδους της ανθρώπινης γνώσης.

Οι Χριστιανοί Επιστήμονες γνωρίζουν ότι και αυτοί, επίσης, πρέπει να αποβάλλουν την πίστη στην ύλη. Όντως, καθώς επιδιώκουν την κατανόηση της πνευματικής πραγματικότητας, η βαθύτερη τους επιθυμία είναι να αποβάλουν την ψευδαίσθηση της υλικής ζωής παρά να την βελτιώσουν σε κάποια σημεία. Και η ψευδαίσθηση καταρρέει όταν προσκολλούμεθα στον Χριστό, αυτή την αγνή πνευματική ιδέα της ζωής, και απορρίπτουμε σκέψεις, οι οποίες προσπαθούν να μας εμποδίσουν να εμπιστευόμαστε το Θεό και τη θεία φύση μας. Ο Ιησούς έκανε ακριβώς αυτό όταν έμεινε προσκολλημένος στις Γραφές και δεν μπήκε στον πειρασμό να αμφιβάλλει για τον εαυτό του και το Θεό (Ματθαίος, Κεφ.4).

Η αγάπη, επίσης, νικά την κακόβουλη αντίσταση στην πνευματική ιδέα. Η δύναμη του Θεού απειλεί το υλικό πνεύμα που θέλει δύναμη για εγωστικά κίνητρα. Οι άνθρωποι που έντονα εναντιώνονται προς την Χριστιανική Επιστήμη δεν καταλαβαίνουν ότι έχουν επηρεασθεί από ένα απρόσωπο μίσος για το Θεό. Η Χριστιανική Επιστήμη δείχνει πως μπορεί να ξεχυθεί η αλήθεια που υπερασπίζεται τους υπέρμαχούς της και ευλογεί τους αντιπάλους της – επιβεβαιώνοντας ότι ο μόνος Νους είναι ο Θεός και ότι αυτός ο Νους είναι Αγάπη. Το κακό δεν έχει νου για να πραγματοποιεί τον σκοπό του και δεν έχει δύναμη κατά της αλήθειας, η οποία ελευθερώνει τους ανθρώπους από τα υλικά όρια.

Θεολογική αντίσταση

Κάποιες θεολογίες επικρίνουν την Χριστιανική Επιστήμη ότι δίνει περισσότερη έμφαση στη θεραπεία προσωπικών προβλημάτων και λιγότερη στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων. Πράγματι, πολλοί Χριστιανοί Επιστήμονες ασχολούνται με την βελτίωση της κοινότητας. Άλλοι θεωρούν ότι η πιο αποτελεσματική συνεισφορά τους είναι να φροντίζουν ώστε η επιστημονική προσευχή να θεραπεύει τις νοερές αιτίες των κοινωνικών προβλημάτων. Η εκκλησία τους έχει σχεδιασθεί ειδικά για να αναπτύξει την ικανότητα της πνευματικής θεραπείας που δίνει τέλος στην αδικία της οδύνης. Όλοι μπορούμε να κάνουμε περισσότερα, ακόμη και με μικρές καθημερινές πράξεις, για να δείξουμε την αγάπη μας για την γη και τους κατοίκους της. Αλλά πρέπει, επίσης, να αγρυπνούμε για να αντιμετωπίσουμε την πρόθεση που μπορεί να κρύβεται πίσω από μια τάση να υποβαθμίσει τη θεραπεία στην Χριστιανική Επιστήμη.

Η καθοριστική θεραπεία της Χριστιανικής Επιστήμης είναι αναγκαία σήμερα, καθώς, περισσότερο από κάθε τι, διαλύει την ψευδαίσθηση της υλικής πραγματικότητας. Το πάθος του υλισμού να διαφυλάξει αυτή την ψευδαίσθηση, θέλει να μας στρέψει σταθερά σε δραστηριότητες που έχουν λιγότερες απαιτήσεις και που τελικά δεν ζητούν να αλλάξουμε τρόπο ζωής, αντί να θεραπεύουμε τους ασθενείς και να εκβάλλουμε το κακό. Η εξουσία που είχε ο Ιησούς πάνω στην ύλη αποδεικνύει ότι η θεία δύναμη θεραπεύει την οδύνη και σε καμία περίπτωση δεν την χρησιμοποιεί σαν τιμωρία. Στην αγριεμένη θάλασσα, αυτός ο επιστήμων τρυφερός θεραπευτής πρόσταξε: «Σιώπα, ησύχασον (Μάρκος, 4:39). Στην ανθρώπινη βία, «Ύπαγε, και εις το εξής μη αμάρτανε» (Ιωάννης, 8:11). Στη σωματική οδύνη, «Έσο υγιής από της μαστιγός σου» (Μάρκος, 5:34). Και τα δεινά σταμάτησαν.

Ο σημαντικός ρόλος της Χριστιανικής Επιστήμης, κατά τον δεύτερο αιώνα της δημιουργίας της, θα περιλαμβάνει περισσότερες δημόσιες θεραπείες, με τον τρόπο που όρισε ο Χριστός. Αυτό θα απαιτήσει από τους Χριστιανούς Επιστήμονες να αφιερώσουν περισσότερο τη ζωή τους στην εξαϋλωση της σκέψης και στην προθυμία να αφήσουν τις αναζητήσεις που βασίζονται στην ύλη. Αναγνωρίζοντας την αληθινή φύση μας σαν παιδιά του Θεού, μπορούμε τώρα να κατανικήσουμε διαφωνίες, που δεν θα μπορούσαμε ή δεν θα κάναμε άλλοτε. Δεν υπάρχει δύναμη που να μας κάνει να εγκαταλείψουμε τον Παράκλητο που μόνο αυτός δίνει τέλος στην ανέχεια, στην αδικία και στην σωματική οδύνη.

Διαπροσωπική ή πολιτική αντίσταση

Η εναντίωση στην Χριστιανική Επιστήμη παίρνει, επίσης, τη μορφή κάθε είδους διαμάχης. Μπορούμε να καταλάβουμε αυτή τη σύγκρουση σαν το πάθος του κακού/του υλισμού που αρνείται την κεντρική αλήθεια της Χριστιανικής Επιστήμης – την ενότητα και αγάπη του Θεού που αντανάκλαται στην ενότητα και αγάπη της δημιουργίας. Ο διχασμός ανήκει στην ψευδαίσθηση της υλικής ζωής. Η αρμονική πολυμορφία μέσα στην ενότητα είναι η πραγματικότητα της πνευματικής ύπαρξης. Όταν διαχωριζόμαστε από τους άλλους, η διαμάχη δεν τελειώνει όπως υπόσχεται η ψευδαίσθηση. Η αγάπη είναι αυτή, που χωρίς να εγκαταλείψει τον αγώνα σταματά τη σύγκρουση. Η αγάπη του Χριστού ανατρέπει κάθε εχθρό που θα ήθελε να διαιρέσει και να αποδυναμώσει οικογένειες, κοινότητες και έθνη.

Η Χριστιανική Επιστήμη μας έχει δώσει τα μέσα «να θέσουμε σε εφαρμογή τη θεία Αρχή του πραγματικού ανθρώπου, την Αγάπη». Ένας σημαντικός χώρος για αυτή την εφαρμογή είναι η Εκκλησία. Στους κόλπους της Εκκλησίας υπάρχουν φρεσκάδα και νεανικός αυθορμητισμός, όπως, επίσης, πνευματική ευσέβεια και ωριμότητα. Εάν δεν εργαζόμαστε γι' αυτήν την ενότητα ανάμεσα σ' εκείνους που συμφωνούν ότι ο Θεός είναι ο μόνος Νους, τι έχουμε να προσφέρουμε στον κόσμο; Η ενότητα που αποδεικνύεται μέσα από την υπομονετική χριστιανική αγάπη για τον άλλον ανοίγει τον δρόμο για την θεραπεία όλων των δυσαρμονιών.

Δεν υπήρξε ποτέ μεγαλύτερη ανάγκη για την γλυκιά αγάπη του επιστημονικού χριστιανισμού να δώσει τέλος στην οδύνη που η Αγάπη ουδέποτε σχεδίασε. Ακριβώς γιατί αντιμετωπίζει την ανθρώπινη ανάγκη, η θεία Αγάπη θα συνεχίσει να υποστηρίζει την Χριστιανική Επιστήμη και την Εκκλησία, και τους ανθρώπους που δεσμεύονται να το αποδείξουν.